

Melum Kirke

MÆLUM ST. LAURENTIUS, gnr. 70 Mælum (Mælum sogn). Nåværende kirke bygd 1728 (Bjørnstad 1970:12f) står på (gnr. 70) Mælum, men dagens gårdstun ligger noen hundre meter mot nordvest. Utfra lokaltopografi, gårdsgrenseløp og navnetyper bør foruten Mælum trolig også (dagens gnr. 69) Haukelien regnes til opphavsgården i tiden da kirken ble reist. I 1398 ble prestbolet ført som prestboleno uten navn men med skyldstørrelse (RB 16), rimligvis et bruk av kirkestedsgården, og på 1570-tallet lå Mellom prestegaardt som bygselpart til Solum hovedkirkes mensa (St. 54). Fjellet mellom Mælum og (63) Gjærum heter Kyrkjeåsen. (Kildegjennomgang til registrering av middelalderkirkegårder av NIKU ved Jan Brendalsmo, RA sak 06/02235-21)

Utdrag fra nettstedet til Melum Kirke:

Byggeår	1728
Arkitekt	
Byggematerialer	Tømmer
Byggekostnad	
Finansiert av	Bøndene i bygda skaffet alt tømmer til den nye kirken. Hver "fullgård" ble utlignet for et beløp på 10 riksdaler og 6 skilling. Bygdefolket utførte mye dugnadsarbeidet selv om kirken var i privat eie.
Altertavle	Fra 1618, har opprinnelig stått i en av Skiens kirker. Den har søyler, buer og oppdelte felter med innskrift. Nattverdens innstiftelsesord på norsk/dansk og latin.
Orgel	1970, Norsk orgel/harmoniumfabrikk. 8 stemmer
Sitteplasser	150
Restaurering	Våpenhus og tårn ble bygget i 1767. Omfattende arbeid i årene 1970-1978 i forbindelse med 250års jubileum. Innvendig panel fjernet, tømmerveggene renses for maling. Himlingen fikk tilbake den rette malingen med sky-malerier. Nye benkedører laget etter modell av en dør fra 1612 som hadde stått i den gamle kirken.
Historier fra kirken	Solgt i 1723 til prost Peder Alstrup i Bamble. I 1737 ble kaptein Bärnholt ny eier, men solgt videre til Herman Løvenskiold etter få år. I 1841 ble kirken kjøpt av to bønder i Mælum, Isach Abrahamsen Bruset og Abraham Nielsen Bergan. Solum kommune overtok kirken i 1854 for 300 spesidaler.
	Det spøkte visst også ved Melum Kirke.

Olav Aasmundson Vinje skriver at Melum og Brunkeberg kirker er de "farligste Kirker med spøkerier i hele Telemarken".

Han skriver blant annet denne historien:

Det var en gang en mann som kom til Melum Kirke. Det var midt på lyse dagen da ingen "ser" noe, men han så hele kirkegården og hele kirken full av mennesker, og prester og bisper stod rundt alteret.

Men plutselig var alt borte som jordtatt, og han så ingen ting annet enn trærne som lutet seg inn mot gjerdet.

Vinje skriver videre i ca 1850:

Det reiser ingen forbi Melum Kirke om kvelden og natten uten å korse seg.

(Det var slik at ved å slå korsets tegn, så vendte man seg mot alle vonde makter.)

Jeg kan berolige folk med at jeg for min del aldri har sett noe spøkeri her ved kirken (Gudmund Kverndalen kirketjener).

Melum kirke, Mikkelmesse 29de september 1918

Som et bilde på en kirkedag tidlig i forrige århundre, så vil jeg ta med ei historie som Ambjørge Kverndalen f. Dahl (1908-1998) fortalte meg.

Jeg og søstera mi Martha hadde fått nye kjoler og fikk så lyst til å reise til "kjørke".

Det var mangt vi fikk være med på, det var både dåp og det var konfirmasjon.

Jeg trur det var datter til Leif Gjærum som blei døpt.

Etterpå var det bryllup og jeg mener det var datter til Anders Haukelia, Marie, som gikk opp golvet til sin brudgom.

Til slutt var det jordpåkastelse etter begravelse som en hadde hatt tidligere.

Det var jo ikke så vanlig at prestene var med på begravelsene tidligere, men jordpåkastelsen måtte de utføre, sjøl om det kunne gå ei tid.

Det blei ei minnerik søndag for oss, det skjedde jo så mye. Jeg glømmer det aldri...

(Gudmund Kverndalen kirketjener)